

ROMÂNIA
PRIMĂRIA COMUNEI
GHIRODA

Proiect de hotărâre

NR. 151 / 13.08.2020

privind achitarea sumei de 7301,20 lei din bugetul local conform Înceierii civile nr. 7325/27.07.2020 în dosarul nr. 18363/325/2020

Inițiator: <i>Primar,</i> STANUȘOIU IONUȚ 	Aviz favorabil Secretarul general al comunei <i>Secretar general,</i> PRILIPCEANU SORIN 	Avize necesare: - Avizele Comisiei I pentru economie, buget, finante, impozite si taxe, dezvoltare urbanistica, amen amenajarea teritoriului si patrimoniu, administrarea domeniului public si privat; - Avizele Comisiei II pentru administratie locala, ordine publica, juridica, munca si protectia sociala, protectia copilului, protectia mediului; - Avizele Comisiei III pentru invatamant și știință, sănătate și familie, cultură, sport, culte, turism din cadrul Consiliului Local al Comunei Ghiroda;
--	--	---

Proiectul se va lua în discuție la ședința din

17.08.2020

ROMÂNIA
PRIMĂRIA COMUNEI
GHIRODA

PROIECT DE HOTARÂRE

privind achitarea sumei de 7301,20 lei din bugetul local conform
Încheierii civile nr. 7325/27.07.2020 în dosarul nr. 18363/325/2020

Consiliul Local al Comunei Ghiroda

Având în vedere referatul de aprobare nr. 27.840/12.08.2020 înaintat de către Primarul Comunei Ghiroda, domnul Stănușoiu Ionuț;

Având în vedere raportul de specialitate nr. 27.815/12.08.2020 înaintat de către Compartimentul Contabilitate-Buget;

Având în vedere avizele Comisiei 1-pentru economie, buget, finanțe, impozite și taxe, dezvoltare urbanistică, amenajarea teritoriului și patrimoniu, administrarea domeniului public și privat, ale Comisiei 2-pentru administrație locală, ordine publică, juridică, muncă și protecție socială, protecția copilului, protecția mediului și ale Comisiei 3-pentru învățământ și știință, sănătate și familie, cultură, sport, culte și turism din cadrul Consiliului Local al Comunei Ghiroda;

Având în vedere art. 453 din Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă;

Luând în considerare Încheierea civilă nr. 7325 a Judecătoriei Timișoara - Secția a II-a civilă din data de 27.07.2020 în dosarul nr. 18363/325/2020;

În conformitate cu prevederile art. 109, art. 139 lit. a) din Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ;

În temeiul:

art. 139 din Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ;

HOTĂRĂȘTE

Adresa: str. Victoria nr. 46, Ghiroda, jud. Timis, cod 307200,

Telefon: 0256/205.201; 0256/219193; Fax: 0256/287406

Adresa web: www.primariaghiroda.ro; Adresa email: registratura@primariaghiroda.ro

ROMÂNIA
PRIMĂRIA COMUNEI
GHIRODA

Art.1. Se aproba achitarea sumei de 7301,20 lei din bugetul local al Comunei Ghiroda, reprezentând cheltuieli de judecată către BEJ Antoniu Dan Soboleanu, de la capitolul bugetar 510103, clasificatie economica 510103.20.30.30 – "alte cheltuieli".

Art.2. Cu ducerea la îndeplinire se încredințează Compartimentul Contabilitate din cadrul Primariei comunei Ghiroda.

Art. 3. Hotărârea se comunică :

- Prefecturii Județului Timiș;
- Primarului Comunei Ghiroda;
- Compartimentului Contabilitate-Buget;
- Compartimentului Juridic;
- Domnului Roșca Traian;
- Cetățenilor prin afișare.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ

CONTRASEMNEAZĂ PENTRU
LEGALITATE
SECRETARUL GENERAL AL
COMUNEI
Cj. SORIN VIOREL PRILIPCEANU

ROMÂNIA
PRIMĂRIA COMUNEI
GHIRODA

Nr.27.840
Data: 12.08.2020

REFERAT DE APROBARE

Prin cererea înregistrată la Judecătoria Timișoara cu nr.18363/325/2020, Biroul Executorului Judecătoresc Soboleanu Antoniu Dan a solicitat încuviințarea executării silite pornite în dosarul execuțional nr.234/EX/2020, ca urmare a cererii formulate de creditorul S.C. Eldiclau S.R.L. În motivarea cererii, creditoarea arată că debitoarea, Comuna Ghiroda, nu și-a achitat de bunăvoie obligația de plată a sumei de 4.500 lei, ce rezultă din Sentința civilă nr.11951 din data de 07.11.2019 a Judecătoriei Timișoara în dosar nr.10652/325/2019 și din Decizia civilă nr.20/R din data de 29.06.2020 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr.10653/325/2019. **Precizăm că nu ne-a fost comunicată încă decizia din recursul formulat împotriva sentinței nr.11951 din 07.11.2019.**

La data de 27.07.2020, Judecătoria Timișoara prin Încheierea nr. 7325, a încuviințat executarea silită împotriva debitoarei.

Potrivit încheierii de stabilire a cheltuielilor de executare, întocmită de BEJ Soboleanu Antoniu Dan la data de 04.08.2020, totalul cheltuielilor de executare este de 2.801,20 lei, din care 2.000 lei reprezintă onorariul avocat în faza de executare. Menționăm că se va formula contestație la executare pentru reducerea onorariului avocațial din cadrul executării.

Având în vedere cele de mai sus, propun Consiliului Local al Comunei Ghiroda aprobarea proiectului de hotărâre *privind achitarea sumei de 7301,20 lei din bugetul local conform Încheierii civile nr. 7325/27.07.2020 în dosarul nr. 18363/325/2020.*

PRIMAR
STĂNUȘOIU IONUȚ

Adresa: str. Victoria nr. 46, Ghiroda, jud. Timis, cod 307200,
Telefon: 0256/205.201; 0256/219193; Fax: 0256/287406

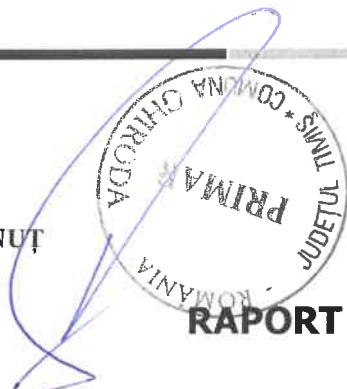
Adresa web: www.primariaghiroda.ro; Adresa email: registratura@primariaghiroda.ro

ROMÂNIA
PRIMĂRIA COMUNEI
GHIRODA

APROBAT,
PRIMAR
STĂNUȘOIU IONUȚ

Nr.27.815
Data:12.08.2020

RAPORT DE SPECIALITATE

În conformitate cu:

Legea nr. 5/2020 – Legea Bugetului de Stat pe anul 2020;

Legea nr. 273/2007 privind Finanțele Publice Locale;

Legea 82/1991 r/a privind Legea Contabilitatii;

Referatul de aprobare a primarului Comunei Ghiroda nr. 27.840/12.08.2020;

Proiectul de hotărâre inițiat de dl. Primar Stănușoiu Ionuț *privind achitarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 7301,20 lei din bugetul local, către BEJ Soboleanu Antoniu Dan, conform Încheierii civile nr. 7325/27.07.2020 în dosarul nr. 18363/325/2020.*

Compartimentul Contabilitate acordă:

AVIZ FAVORABIL

pentru ca suma datorată sa fie suportată din bugetul local al Comunei Ghiroda, de la capitolul bugetar 510103, clasificare economică 510103.20.30.30 – "alte cheltuieli"

COMPARTIMENTUL CONTABILITATE – BUGET

Consilier superior,
BEJENARIU FLORICA

Adresa: str. Victoria nr. 46, Ghiroda, jud. Timiș,

Telefon: 0256/205.201; 0256/219193; Fax: 0256/201400

Adresa web: www.primariaghiroda.ro; Adresa email: registratura@primariaghiroda.ro

Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Timisoara

BIROUL EXECUTORULUI JUDECĂTORESC SOBOLEANU ANTONIU DAN

Timisoara - 300077, Str. Alba Iulia, nr. 3, et. 2, ap. 3, Judetul Timis C.I.F. RO 30128584
tel: 0256 388 706 fax: 0256 388 790; 0726 091 773 e-mail: bejsoboleanu@gmail.com

Dosar executare nr. 234/EX/2020 ()
Dosar de instanta nr. 18363/325/2020

INCHEIEREA DE STABILIRE A CHELTUIELILOR DE EXECUTARE SILITA din data de 04.08.2020

Pe rol fiind stabilirea cheltuielilor de executare silită în dosarul executational nr. 234/EX/2020, privind pe creditoarea **ELDICLAU S.R.L., CIF: 8716154**, cu sediul în , Judetul Timiscu domiciliul procedural ales la Cab. av. Hutanu Marinel, cu sediul în Timisoara, P-ta Liberatii, nr.2 ap.4, jud. Timis , împotriva debitoarea **COMUNA GHIRODA, CIF: 5517220**, cu sediul în Ghiroda - 307200, Str. Victoria nr. 46, Judetul Timis.

Fără citarea părților.

EXECUTORUL JUDECĂTORESC,

în baza actelor aflate la dosar, retine următoarele:

Prin cererea de executare silita formulata la data de 17.07.2020, creditoarea **ELDICLAU S.R.L.**, cu sediul în , Judetul Timiscu domiciliul procedural ales la Cab. av. Hutanu Marinel, cu sediul în Timisoara, P-ta Liberatii, nr.2 ap.4, jud. Timis au solicitat înregistrarea cererii de executare silita și deschiderea dosarului de executare împotriva debitoarei **COMUNA GHIRODA** urmand ca, după îndeplinirea formalitatilor necesare, sa se procedeze la executarea silita a acestuia, în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege.

În motivarea cererii, creditoarea a aratat ca debitoarea nu si-a executat de bunavoie obligatia de plata a sumei de 4.500,00 Lei.

Cererea a fost intermeziata pe dispozitiile art. 664 alin. 1 Cod procedura civila.

La cererea de executare silita formulata de catre creditoare s-a atasat titlul executoriu constand în: **Sentinta civila nr.11951 din data 07.11.2019 pronuntata de Judecatoria Timisoara in dos.nr.10653/325/2019 si Decizia civila nr. 20/R/ din data 29.06.2020 pronuntata de Tribunalul Timis in dos. 10653/325/2019.**

Prin Incheierea din data de 17.07.2020 am admis cererea creditoarei, am dispus înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului de executare silita, iar prin Incheierea nr. 7325 din data de 27.07.2020, Judecatoria TIMISOARA a incuviintat executarea silita împotriva debitoarei.

Prin urmare, avand în vedere dispozitiile art. 670 alin. 3 C. pr. civ., ale art. 39 din Legea nr. 188/2000, republicata și ale Ordinului ministrului justitiei nr. 2550/C/2006, astfel cum a fost modificat, urmeaza sa fie stabilite urmatoarele cheltuieli de executare silita, în dosarul executational nr. 234/EX/2020, pana la acest moment procedural:

- **20,00 Lei** Taxa judiciara de timbru;
- **2.000,00 Lei** Onorariu avocat în faza de executare;
- **35,70 Lei** Arhivare dosar;
- **11,90 Lei** (10 * 1,19) Copii acte instanta pentru incuviintare executare silita (TVA inclus);
- **145,00 Lei** Efectuarea actelor de executare silita (Somatie, infiintare/ridicare poprii, instiintare poprire)(TVA inclus);
- **53,10 Lei** (9 * 5,90) Taxe postale;
- **535,50 Lei** Onorariu executor judecatoresc;

Total cheltuieli: **2.801,20 lei**

Potrivit art. 670 alin. 2 C. pr. civ., cheltuielile ocazionate de efectuarea executarii silita sunt în sarcina debitoarei urmarite, afara de cazul în care creditoarea a renuntat la executare, situatie în care vor fi suportate de acesta.

De asemenea, în conformitate cu dispozitiile art. 670 alin. 6 C. pr. civ. prezenta incheiere constituie titluexecutoriu, atat pentru creditoare, cat și pentru executorul judecatoresc.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNEM

Se stabileste suma de **2.801,20 lei**, ce reprezinta cheltuieli de executare silita pana la acest moment procedural, în dosarul executational nr 234/EX/2020 privind pe creditoarea **ELDICLAU S.R.L., CIF: 8716154**, cu sediul în , Judetul Timiscu domiciliul procedural ales la Cab. av. Hutanu Marinel, cu sediul în Timisoara, P-ta Liberatii, nr.2 ap.4, jud. Timis , împotriva debitoarea **COMUNA GHIRODA, CIF: 5517220**, cu sediul în Ghiroda - 307200, Str. Victoria nr. 46, Judetul Timis.

Executorie de drept.

Cu drept de contestatie la executare în termen de 5 zile de la comunicare la Judecatoria TIMISOARA.

Emisa azi, 04.08.2020.

Executor judecatoresc
Soboleanu Antoniu Dan

Acesta nu este document finalizat

ECLI:RO:JDTIM:2020:009.007325
ROMÂNIA
JUDECĂTORIA TIMIȘOARA
SECȚIA A II-A CIVILĂ
DOSAR NR. 18363/325/2020

Operator Date 2881

ÎNCHEIERE CIVILĂ NR. 7325
CAMERA DE CONSILIU DIN 27.07.2020
PREȘEDINTE: ROMAN LILIANA
GREFIER: COSTEA VETUȚA

Pe rol se află soluționarea cererii formulată de petentul BEJ Soboleanu Antoniu Dan, având ca obiect încuviințarea executării silite pornite în dosar execuțional nr. 234/EX/2020.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu, lipsesc părțile.

Procedura legal îndeplinită, fără citarea părților.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care, în baza art. 131 coroborat cu art. 529 Cod procedură civilă, instanța din oficiu verificând competența, constată că în baza art. 651 Cod procedură civilă, este competentă general, material și teritorial în soluționarea cauzei.

Instanța constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la această instanță la data de 22.07.2020, sub nr. 18363/325/2020, petentul BEJ Soboleanu Antoniu Dan a solicitat încuviințarea executării silite pornite în dosarul execuțional nr. 234/EX/2020, ca urmare a cererii formulate de creditorul Eldiclau SRL, în baza titlului executoriu reprezentat de Sentința Civilă nr. 11951/07.11.2019 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosarul nr. 10652/325/2019 și Decizia Civilă nr. 20/R/29.06.2020 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 10653/325/2019, împotriva debitoarei Comuna Ghiroda, în vederea recuperării sumei înscrise în titlul executoriu, la care se adaugă cheltuielile de executare silită, prin toate formele de executare prevăzute de lege.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 666 Cod proc. civila.

Cererea este legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în sumă de 20 lei.

Examinând actele dosarului, potrivit art. 666 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 17/2017 „ (1) În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de el pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru.

(2) Cererea de încuviințare a executării silite se soluționează în termen de maximum 7 zile de la înregistrarea acesteia la instanță, prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților... (4) Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc care a solicitat încuviințarea să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare.”

Cum de Sentința Civilă nr. 11951/07.11.2019 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosarul nr. 10652/325/2019 și Decizia Civilă nr. 20/R/29.06.2020 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 10653/325/2019, constituie titlu executoriu raportat la prevederile art. 720 C.proc.civ, instanța va admite cererea petentului și va dispune încuviințarea executării silite.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea formulată de petentul Biroul Executor Judecătoresc Soboleanu Antoniu Dan, cu sediul în Timișoara, str. Alba Iulia, nr. 3, et. 2, ap. 3, jud. Timiș.

Încuviințează executarea silită în dosarul nr. 234/EX/2020 împotriva debitoarei Comuna Ghiroda, cu sediul în Ghiroda, str. Victoria, nr. 46, jud. Timiș la cererea creditoarei Eldiclau SRL, cu sediul procesual ales în Timișoara, P-ța Libertății, nr. 2, ap. 4, jud. Timiș în baza titlului executoriu constând în Sentința Civilă nr. 11951/07.11.2019 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosarul nr. 10652/325/2019 și Decizia Civilă nr. 20/R/29.06.2020 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 10653/325/2019

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de 27.07.2020 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

PREȘEDINTE
ROMAN LILIANA

GREFIER
COSTEA VETUȚA

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA TIMIȘOARA
SECȚIA II-a CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. 11951
Ședința publică din 07.11.2019

Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: MĂDĂLINA-NICOLETA VÂRTOPEANU
GREFIER: ADELA ELENA VESA

Pe rol se află examinarea acțiunii civile formulată de reclamanta COMUNA GHIRODA reprezentată legal prin Primarul Comunei Ghiroda în contradictoriu cu pârâta S.C. ELDICLAU S.R.L., având ca obiect pretenții.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30.10.2019, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 07.11.2019.

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 09.04.2019, sub numărul de mai sus, reclamanta COMUNA GHIRODA reprezentată legal prin Primarul Comunei Ghiroda în contradictoriu cu pârâta S.C. ELDICLAU S.R.L., a solicitat instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se dispună obligarea pârâtei la restituirea sumei de 14.398,75 lei, care a fost plătită în mod necuvenit în perioada aprilie 2015 - octombrie 2016, reprezentând prejudiciul constatat de către Curtea de Conturi, cu obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, s-a arătat că în perioada 17.10.2016 - 11.11.2016, în cadrul instituției publice a fost efectuată o acțiune de audit financiar întreprinsă de către Curtea de Conturi a României — Camera de Conturi Timiș, acțiune în urma căreia au fost emise Procesul verbal de constatare nr. 14667 din data de 11.11.2016 precum și Decizia nr. 58/2016. Prin intermediul Procesului verbal de constatare nr. 14667 din data de 11.11.2016 precum și prin Decizia nr. 58/2016 emise de către Curtea de Conturi a României - Camera de Conturi Timiș s-a constatat că, în cadrul relațiilor contractuale desfășurate între părți, s-au realizat abateri de la legalitate și regularitate care au determinat producerea de prejudicii pentru reclamantă în cuantum de 14.398,75 lei, reprezentând prejudiciul creat prin achitarea acestor sume fără existența unor documente justificative corespunzătoare.

S-a arătat că între Comuna Ghiroda și SC Eldiclau Impex S.R.L. & S.C. Corporate Management Solutions S.R.L. s-a încheiat contractul de lucrări nr. 7052 din data de 26.05.2015 având ca obiectiv "reabilitarea sectorului de drum între DJ 609 D și Unitatea Militară" din Comuna Ghiroda, județul Timiș, iar valoarea acestuia a fost aprobată la suma de 1.230.240,49 lei, fără TVA și modificată ulterior prin actul adițional nr. 14801 din data de 05.11.2015.

Astfel, potrivit contractului nr. 7052/26.05.2015, obiectiv: "reabilitarea sectorului de drum între DJ 609 D și Unitatea Militară" din Comuna Ghiroda, județul Timiș, valoarea acestuia a fost aprobată în sumă de 1.230.240,49 lei, fără TVA, valoare modificată succesiv

prin actele adiționale nr. 1 14801/05.11.2015 (se modifică prețul lucrării - valoarea crește cu 11.456,26 lei, fără TVA), și nr. 2 14801/20.11.2015 (se modifică termenul de finalizare - 04.12.2015).

Lucrările contractate au fost finalizate potrivit procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858/11.02.2016, respectiv procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 16099/18.12.2015.

În urma verificărilor efectuate de către organul de control, s-a constatat că Asocieria S.C. Eldiclau Impex S.R.L. & S.C. Corporate Management Solutions S.R.L. a înscris în situațiile de lucrări următoarele lucrări rutiere de infrastructură drum: DG04B1 "Desfacere borduri" - cantitatea de 2.454 m, TR11AA07D3 "încărcare borduri" - cantitatea de 383,86 tone, TRA01A05 "Transport borduri" - cantitatea de 383,86 tone, în valoare totală de 14.398,73 lei, fără a exista o contraprestație aferentă sumelor astfel achitate, lucrările stipulate în situația de lucrări nefiind în realitate prestate.

Pentru a se ajunge la concluzia mai sus expusă, organul de control a vizualizat imagini prin intermediul aplicației Google Map la nivelul perioadei 2011-2014, pe drumul asupra căruia au fost executate lucrările rutiere, constatându-se astfel lipsa bordurilor în lungimea drumului de 1227 m, rezultând astfel că lucrările mai sus menționate au fost decontate fără contraprestație.

Totodată, societățile prestatoare nu au pus la dispoziția beneficiarului avize de însoțire privind transportul bordurilor la deponu, fiind mai mult decât evident astfel faptul că lucrările constând în desfacere, încărcare și transport borduri au fost lucrări fictive, care nu au fost prestate în realitate, raportat la faptul că aceste borduri nu au existat în materialitatea lor.

Astfel, auditorii publici au constatat că lucrările au fost decontate de către instituția publică fără contraprestație, având în vedere faptul că în documentația aferentă contractului de lucrări nr. 7052 din 26.05.2015 nu se regăsesc documentele justificative care să certifice prestațiile de transport - obiectiv infrastructură (avize de însoțire privind transportul bordurilor la deponu) efectuate precum și cheltuielile de organizare șantier aferente lucrărilor executate.

Având în vedere faptul că s-a constatat efectuarea unor cheltuieli în valoare de 14.398,75 lei, fără existența documentelor justificative cu privire la executarea efectivă a lucrărilor astfel achitate, fapt ce contravine prevederilor legale în vigoare, ceea ce conduce la prejudicierea bugetului UAT Ghiroda respectiv la denaturarea rezultatului patrimonial al exercițiului bugetar și implicit a situațiilor financiare, reclamanta a somat în repetate rânduri societățile pârâte să procedeze la achitarea integrală către subscrisa Comuna Ghiroda a sumei în cuantum de 14.398,75 lei.

În ceea ce privește caracterul nejustificat al sumelor solicitate de către pârâte, s-a arătat că acestea nu au prezentat reclamantei avizele de însoțire și bonuri de cântar a cantităților de borduri colectate pe raza teritorială a Comunei Ghiroda și transportate la deponu - executarea serviciilor achitate nefiind dovedite cu înscrisurile aferente - tariful perceput nu a fost justificat în mod real prin dovedirea executării serviciilor tarificate și reprezintă un prejudiciu direct adus unității administrativ teritoriale.

Prejudicierea bugetului local s-a realizat prin decontarea unor tarife nejustificate, în lipsa unor contraprestații aferente, cu consecințe în denaturarea realității situațiilor financiare.

Prin intermediul Procesului-verbal de constatare nr. 14667 emis în data de 11.11.2016 de către Curtea de Conturi a României - Camera de Conturi Timiș s-a constatat încălcarea, prin modalitatea de derulare a raporturilor contractuale între prezentele părți, a următoarelor dispoziții legale: Ordinul nr. 1917 din 12 decembrie 2005; Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, art. 51 (3), art. 54 (1), (3), (4), (5), (6); OMFP nr. 1792/2002; Ordinul nr. 3512 din 27 noiembrie 2008 privind documentele financiar contabile; OG nr. 119 din 31 august 1999.

S-a arătat că prin Procesul verbal de constatare nr. 14667 emis în data de 11.11.2016 precum și prin Decizia nr. 58/2016 i s-a solicitat reclamantei de către Curtea de Conturi a României să ia măsurile de recuperare în cazul tarifelor nejustificate aplicate în cazul lucrărilor de infrastructură realizate, în calitate de persoană prejudiciată.

Reclamanta a precizat că Decizia nr. 58/2016 a fost contestată de către UATC Ghiroda prin intermediul contestației nr. 1444/03.02.2017, însă soluția Curții de Conturi a fost una de respingere. Împotriva încheierii nr. 15/31.05.2017 reclamanta a formulat contestație în fața Tribunalului Timiș, contestație înregistrată sub nr. 5897/30/2017, respinsă definitiv de Curtea de Apel Timișoara.

Toate aceste aspecte mai sus expuse au fost comunicate părții, în încercarea de soluționare amiabilă a prezentului diferend, însă a existat un refuz vehement din partea acesteia de a da curs solicitărilor.

Prin Decizia nr. 58 din data de 20.11.2015 a Curții de Conturi - Camera de Conturi Timiș, menținută de către instanțele judecătorești în privința creanței ce face obiectul prezentului dosar (a se vedea Hotărârea nr. 851/2018 pronunțată de către Tribunalul Timiș în ședința publică din data de 17.05.2018 - în dosar nr. 5897/30/2017, menținută de Curtea de Apel Timișoara), s-a stabilit că plata sumelor către părți s-a realizat în mod necuvenit, fără justificare legală.

Reclamanta a arătat că faptele culpabile care stau la baza raportului obligațional constau reies din cuprinsul deciziei.

Referitor la prejudiciu, acesta are caracter cert, existența lui reieșind neîndoiește din cuprinsul deciziei Curții de Conturi.

În privința raportului de cauzalitate, acesta este mai mult decât evident, fapta culpabilă a părților de a prezenta efectuarea unor cantități de lucrări mai mari, fără a le fi efectuat în realitate, iar apoi de a încasa sumele aferente facturilor, a generat prejudiciul a cărei contravaloare i s-a impus subscrierii să-l recupereze și care face obiectul prezentei acțiuni.

În ceea ce privește cea de-a patra condiție a răspunderii civile delictuale, vinovăția, și aceasta rezultă din deciziile părților de a prezenta situații nereale pentru plată. Potrivit art. 1.357 alin. (1) „ce care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu intenție sau din culpă, este obligat să îl repare”; toate pagubele produse unității administrativ-teritoriale au același regim juridic în urma rămânării definitive a actelor de constatare, nemaiputându-se discuta aspecte privind legalitatea/temeinicia acestora.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 411 alin. 1 pct. 2, art. 453, art. 1349 și art. 1357 din C.civ., Ordinul nr. 1917 din 12 decembrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, art. 51 alin. (3), art. 54 alin. (1), (3), (4), (5), (6); OMFP nr. 1792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale; Ordinul nr. 3512 din 27 noiembrie 2008 privind documentele financiar contabile; OG nr. 119 din 31 august 1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv.

În dovedirea cererii, reclamantii au depus la dosar în copie: înscrisurile care au stat la baza emiterii deciziei nr. 58/2016 a Curții de Conturi a României - Camera de Conturi Timiș precum și imputernicire avocațială în original, sentința pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 1172/30/2018.

În probațiune, au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Pârâta a formulat **întâmpinare** solicitând respingerea cererii de chemare în judecată pe cale de excepție ca fiind inadmisibilă, iar în subsidiar ca fiind nefondată/neîntemeiată.

Pârâta a invocat excepția de inadmisibilitate a acțiuni.

În motivarea excepției invocate, reclamanta a arătat că incidente atât condițiile, inadmisibilității de ordin subiectiv (referitoare la calitatea procesuala, dedusa din adagiul "nenio auditur prppriam turpitudine allegans"), precum și cea de ordin obiectiv, respectiv în cazul spetei de față nu se regăsesc complinite condițiile răspunderii pentru fapta proprie prevăzute în mod imperativ de legiuitor art. 1357 Cod civil, respectiv nu se regăsesc complinite în sarcina subscrisei tripla condiție: fapta ilicită, prejudiciu și vinovăția ce reprezintă o condiție de promovare și admisibilitate a unei acțiuni în răspundere civilă delictuală.

S-a arătat că excepția este invocată și prin prisma excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei, care nu are nicio calitate în raportul de control invocat de reclamantă.

În motivare pârâta a arătat că nu sunt îndeplinite condițiile atragerii răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie prevăzute în mod imperativ de legiuitor - art. 1357 Cod Civ., respectiv nu există un prejudiciu produs printr-o fapta ilicită săvârșită de către pârâtă cu vinovăție.

A arătat că între părți s-a încheiat contractul de lucrări nr. 7052/26.05.2015, contract executat de către pârâtă în conformitate cu obligațiile contractuale asumate prin contract, lucrarea, fiind recepționată de către reclamantă prin procesul-verbal de recepție nr.1858/11.02.2016.

Reclamanta prin poziția contractuală/procesuala își recunoaște propria culpa. Aceasta a recepționat fără obiecțiuni lucrarea prin procesul-verbal mai sus evocat.

Prin recepționarea lucrărilor de reclamanta fără obiecțiuni prin procesul-verbal de recepție la termiharea lucrărilor, pârâta este exonerată de orice răspundere ce ar deriva din contractul încheiat/derulat/executat între parti.

Procesul-verbal de constatare nr. 14667/11.11.2016 în urma căruia s-a emis Decizia nr 58/2016, decizie contestată de altfel de către reclamanta pentru nelegalitate nu îi este opozabil pârâtei. Nici controlul ce s-a efectuat în cadrul instituției reclamantei, nici procesul-verbal de constatare și nici sancțiunea nu pot întemeia prezenta cerere de răspundere civilă delictuala pentru fapta proprie.

Pârâta a arătat că nu sunt îndeplinite condițiile atragerii răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie prevăzute în mod imperativ de legiuitor - art. 1357 C.civ., respectiv nu există un prejudiciu produs printr-o fapta ilicită săvârșită de către pârâtă cu vinovăție.

S-a învederat că acțiunea reclamantei de răspundere civilă delictuala este inadmisibilă raportat la izvorul care dă naștere obligației.

În cazul răspunderii delictuale, nu se poate vorbi despre existența unui contract întrucât nu se poate imagina existența unei convenții prealabile între autorul faptei ilicite și victim.

A arătat că răspunderea contractuală este supusă principiului disponibilității, în sensul că părțile pot conveni în orice mod înlăturarea sau diminuarea acesteia, chiar și în condițiile în care au stipulat în mod expres, în contract, cazurile de răspundere, întrucât creditorul are dreptul, iar nu obligația, de a uza de mijloacele legale pentru a-și acoperi prejudiciile suferite ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale. Or, în prezenta cauza reclamanta nu are nicio obiecție privind executarea contractului de catresubscrisea, aceasta recepționând în integralitate și fără obiecțiuni lucrarea.

Față de caracterul imperativ al reglementării legale a răspunderii delictuale, spre deosebire de răspunderea contractuală, posibilitatea excluderii sau limitării răspunderii pentru prejudiciile cauzate prin fapte ilicite este mult diminuată, fiind permisă de lege doar în anumite situații de excepție.

S-a arătat că lucrările care au fost decontate de către pârâtă au fost efectuate, stare de fapt însusită fără obiecțiuni sau rezerve de reclamantă prin recepția lucrărilor.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1257 C.civ., 205 C.proc.civ.

În dovedirea cererii, pârâta a depus la dosar în copie înscrisuri.

La data de 17.07.2019 reclamanta a formulat cerere de modificare a acțiunii în sensul schimbării temeiului de drept în baza căruia a solicitat obligarea pârâtei la plata sumei de 14.398,75 lei.

Astfel, reclamanta a arătat că așa cum s-a menționat prin acțiunea initial, între părți s-a încheiat contractual nr. 7052/26.05.2015.

Reclamanta a arătat că lucrările au fost finalizate conform proceselor-verbale de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858/11.02.2016 și nr. 14801/20.11.2015.

Reclamanta a arătat că față de aspectele constatate în urma acțiunii de audit a Curții de Conturi sunt incidente dispozițiile art. 1350 C.civ., raportat la modalitatea de executare a contractului de către pârâtă.

În drept, reclamanta a invocat prevederile art. 1350 C.civ.

La data de 26.09.2019 pârâta a formulat note de ședință, invocând excepția tardivității formulării modificării de acțiune.

Pârâta a invocat excepția inadmisibilității cererii modificate arătând că nu sunt îndeplinite în cauză condițiile răspunderii civile contractuale.

Pârâta a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune raportat la data procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858/11.02.2016 și în temeiul art. 2517 C.civ. arătând că au trecut mai mult de 3 ani de la recepționarea lucrării.

S-a invocat de asemenea excepția inadmisibilității prin raportare la lipsa calității procesuale a pârâtei care nu are o calitate în raportul de control al Curții de Conturi.

S-a arătat de asemenea că prin recepționarea lucrării pârâta este exonerată de orice răspundere, acțiunea fiind neîntemeiată.

În probațiune, pârâta a depus înscrisuri.

La termenul din data de 02.10.2019 a luat act de modificarea cererii de chemare în judecată depusă de către reclamantă. La același termen de judecată excepția inadmisibilității acțiunii, invocată de pârâtă, a fost calificată drept apărare de fond.

S-a dispus atașarea dosarului nr. 5897/30/2017.

Analizând actele anexate dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat obligarea pârâtei la plata sumei de 14398,75 lei, reprezentând prejudiciul constatat de Curtea de Conturi ca fiind creat instituției publice prin achitarea sumelor fără existența unor documente justificative corespunzătoare și a dobânzii legale actualizate până la plata efectivă.

Cererea a fost inițial întemeiată pe dispozițiile privind răspunderea delictuală.

Ulterior, acțiunea a fost modificată, solicitându-se obligarea pârâtei la plata sumei menționate pe temeiul răspunderii civile contractuale.

În motivare, reclamanta a arătat că între părți s-a încheiat contractual nr. 7052/26.05.2015 (f. 74) având ca obiect restabilirea sectorului se drum între DJ 609 D și Unitatea Militară din com. Ghiroda, valoarea contractului fiind aprobată la suma de 1230240,49 lei, fără TVA, valoare ce a fost modificată prin actele adiționale ulterioare.

S-a arătat că lucrările contractate au fost finalizate potrivit procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858/11.02.2016, respectiv procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 16099/18.12.2015.

Prin decizia civilă nr. 58/30.12.2016 s-a finalizat controlul desfășurat de către Curtea de Conturi a României vizând perioada **01.01.2015 – 31.12.2015**.

Prin măsura dispusă la punctul 8 din Decizia nr. 58/2016, în baza art. 33 alin. 3 din Legea 94/1992, în vederea înlăturării abaterii prezentate la pct. 16 din partea constatativă a deciziei s-a dispus *stabilirea întinderii prejudiciului și luarea măsurilor pentru recuperarea*

integrală a acestuia (inclusiv beneficiile nerealizate) în cazul neprezentării documentelor justificative care să certifice prestațiile de transport efectuate precum și cantitatea de piatră aprovizionată utilizată în lucrările executate.

S-a reținut de către auditorii Curții de Conturi că entitatea a achiziționat piatră pentru repararea/întreținerea străzilor din comună, sens în care a încheiat trei contracte de achiziții și transport bunuri. În derularea acestor contracte s-a constatat inexistența documentelor justificative referitoare la cantitatea materialelor utilizate și a consumului de combustibil.

Instanța reține că reclamanta, Comuna Ghiroda, a formulat contestația administrativă împotriva deciziei de mai sus, soluționată prin încheierea nr. 15/31.05.2017 a Camerei de Conturi Timiș, contestația sa fiind respinsă în tot ca neîntemeiată.

De asemenea, împotriva încheierii nr. 15/31.05.2017 a Camerei de Conturi Timiș reclamanta a formulat acțiune în contencios administrativ.

Prin sentința civilă nr. 851/2018 a Tribunalului Timiș, pronunțată în dosarul nr. 5897/30/2017, definitivă prin de decizia civilă nr. 2403/18.12.2018, a fost respins acțiunea formulată de reclamantă în contradictoriu cu Curtea de Conturi Timiș, ca nefondată.

Având în vedere dispozițiile art. 248 alin. 1 C.proc.civ. instanța va analiza cu prioritate excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă și chemata în garanție.

Conform art. 1350 C.civ. „(1) Orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat. (2) Atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.”

În ceea ce privește termenul de prescripție, se constată că termenul de prescripție al dreptului reclamantei de a solicita restituirea sumei de 14.398,75 lei a început să curgă cel mai târziu la momentul recepționării finale a lucrărilor prin procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858 (f. 84).

Conform art. 2523 C.civ. „Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui”.

Instanța reține că acțiunea de față s-a întemeiat pe răspunderea contractuală a pârâtei, reclamanta invocând contractul încheiat între părți și neexecutarea corespunzătoare a acestuia.

Executarea contractului dintre părți s-a concretizat în realizarea lucrărilor de construcție menționate în cuprinsul contractului.

Or, din moment ce la data de 11.02.2016 a fost întocmit procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, acesta este momentul la care reclamanta avea obligația de a cunoaște faptul că unele dintre obligațiile contractuale nu erau executate corespunzător, respectiv faptul că pentru anumite cheltuieli nu existau depuse documente justificative. Prin pct. 6 al procesului-verbal s-a atestat faptul că lucrarea s-a executat conform proiectului de execuție și caietului de sarcini.

Se vor avea în vedere de asemenea prevederile contractuale conform cărora (art. 16.3) *comisie de recepție are obligația de a constata stadiul îndeplinirii contractului prin corelarea prevederilor acestuia cu documentația de execuție și cu reglementările în vigoare. În funcție de constatările făcute, achizitorul are dreptul de a aproba sau de a respinge recepția.*

Prin urmare, termenul pentru dreptul la acțiune al reclamantei raportat la neexecutarea/executarea necorespunzătoare a contractului de către pârâtă a început să curgă cel mai târziu la data de 11.02.2016.

Nu prezintă deci relevanță în cauză în ceea ce privește prescripția dreptului material la acțiune momentul constatării neregularităților de către Curtea de conturi ca urmare a controlului realizat.

În acest sens vor fi avute în vedere și Decizia nr. 19/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul competent să judece recursul în interesul legii prin care s-a dispus “Admite

recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 8 și 12 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, și a dispozițiilor art. 211 lit. c) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 2.526 din Codul civil, actul de control efectuat de Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control, prin care s-a stabilit în sarcina angajatorului obligația de a acționa pentru recuperarea unui prejudiciu produs de un salariat ori rezultat în urma plății către acesta a unei sume de bani necuvenite, nu marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale a salariatului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă”.

Cu toate că recursul în interesul legii a fost pronunțat în materia dreptului muncii, se constată că prezintă relevanță în cauză considerentele Înaltei Curți conform cărora “56. Așa cum rezultă din art. 21 din Legea nr. 94/1992, Curtea de Conturi efectuează o verificare a resurselor financiare ale entității controlate, având atribuția, așa cum s-a arătat deja, de a constata încălcări ale principiilor legale cu ocazia gestionării respectivelor resurse.

57. Paguba constatată, preexistentă raportului Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control, trebuia să fie cunoscută independent de constatările organului de control, cu atât mai mult cu cât raportul a fost efectuat în baza actelor aflate în posesia entității controlate.

58. Prin urmare, paguba este rezultatul exclusiv al propriei culpe cu privire la modalitatea de gestionare a resurselor financiare ale entității controlate, care, potrivit legii, trebuia să declanșeze mecanisme interne în ceea ce privește controlul de gestiune financiară, precum controlul de legalitate, controlul financiar preventiv, controlul financiar intern sau auditul.

59. Constatările Curții de Conturi sau ale unui alt organ cu atribuții de control, precum și măsurile dispuse în sarcina entității controlate sunt obligatorii exclusiv pentru aceasta din urmă, în condițiile în care raportul de control constată doar producerea pagubei, fără să constituie, prin el însuși, izvor al creanței.

60. Izvorul obligației debitorului nu îl reprezintă actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control, ci actul sau faptul juridic ce a generat paguba invocată.

61. Cum prescripția extinctivă se raportează la dreptul de recuperare a pagubei și la faptul sau actul generator al acestui drept, rezultă că invocarea actului de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control este irelevantă, cu atât mai mult cu cât nu există nicio dispoziție legală care să dispună explicit că acesta reprezintă punctul de plecare al cursului prescripției extinctive.

62. De altfel, actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control nu poate reprezenta nici măcar un act de întrerupere a cursului prescripției extinctive, câtă vreme dispozițiile art. 16 din Decretul nr. 167/1958 prevăd expres și imperativ că: “Prescripția se întrerupe: a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția; b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent; c) printr-un act începător de executare. Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, amulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.”

63. Cum actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control nu se încadrează în cele trei cazuri expres reglementate de lege, acesta nu poate marca începutul unui (nou) termen de prescripție.

64. Din această perspectivă, a susține că momentul curgerii termenului de prescripție este cel al datei la care a fost emis actul de control de către Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control ar însemna a se lăsa lipsită de eficiență însăși instituția prescripției, care sancționează pasivitatea în exercițiul dreptului subiectiv, o pasivitate care nu poate fi justificată de entitatea controlată pe necunoașterea și neaplicarea dispozițiilor legale.

65. De asemenea, a considera că începutul cursului prescripției extinctive este condiționat de existența unui control financiar în materia acordării de drepturi derivate din raportul de muncă ar însemna a condiționa acest moment al prescripției extinctive de un eveniment viitor și incert/nesigur."

Termenul de prescripție este cel general de 3 ani, conform 2517 C.civ.

Prin urmare, având în vedere cele reținute mai sus, observând data la care termenul de prescripție a început să curgă, se constată că termenul de prescripție s-a împlinit la data de 11.02.2019.

Reclamanta nu a invocat intervenirea vreunui dintre motivele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție expres reglementate de art. 2532, art. 2537 C.civ.

Acțiunea reclamantei a fost introdusă la data de 09.04.2019, cu depășirea termenului de prescripție.

Prin urmare, se va admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă și în conformitate cu art. 2500 alin. 1 C.civ., se va respinge acțiunea formulată de reclamanta **Comuna Ghiroda** în contradictoriu cu pârâta **S.C. ELDICLAU S.R.L.**, ca prescrisă.

În temeiul art. 453 C.proc.civ. având în vedere soluția ce se va pronunța în cauză, reclamanta va fi obligată la plata către pârâtă a cheltuielilor de judecată în quantum total 2000 lei, constând în onorariul avocațial (achitat conform extrasului de cont din data de 06.06.2019, depus de către pârâtă la ultimul termen de judecată).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă.

Respinge acțiune formulată de reclamanta **COMUNA GHIRODA** cu sediul procedural ales la Cabinetul de Avocatură Mușat Alina Florina, situat în Mun. Timișoara, Bld. Take Ionescu, nr. 25, ap. 1, Jud. Timiș, în contradictoriu cu pârâta **S.C. ELDICLAU S.R.L.**, înmatriculată în Registrul Comerțului sub nr. J16/787/1996, CUI RO8716154, cu sediul procedural ales la av. Hutanu Marinei, cu sediul în Timișoara, P-ta Libertății nr. 2. ap. 4. jud. Timis, ca prescrisă.

Obligă reclamanta la plata către pârâtă a cheltuielilor de judecată în quantum de 2000 lei.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se va depune la Judecătoria Timișoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 07.11.2019.

PREȘEDINTE
MĂDĂLINA-NICOLETA MARTOPEANU

GREFIER,
ADELA ELENA VESA

Red. V.M.N./Tehnored. VESA/24 ex./2 com.10.12.2019

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ

DECIZIA NR 20/R

Ședința publică din data de 29.06.2020

Instanța constituită din:

Președinte: Ioana Corina Ciurea

Judecător: Corina Popa Miheț

Judecător: Nicoleta Ghiciulescu

Grefier: Simona Daniela Crișan

Pe rol se află soluționarea cererii de recurs formulată de recurenta COMUNA GHIRODA împotriva Sentinței civile nr. 11951 din data de 07.11.2019, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 10653/325/2019, în contradictoriu cu intimata S.C. ELDICLAU S.R.L., având ca obiect *pretenții*.

Se constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în Încheierea de ședință din data de 23.06.2020, ce face parte integrantă din prezenta decizie, când, instanța a constatat că, pentru deliberare are nevoie de timp mai îndelungat, cu respectarea prevederilor art. 396 alin. (1) și (2) Cod procedură civilă și a amânat pronunțarea în data de 29.06.2020, stabilind că pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

Prin Sentința Civilă nr. 11951/07.11.2019, pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosarul nr. 10653/325/2019, a fost admisă excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă și a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanta COMUNA GHIRODA în contradictoriu cu pârâta S.C. ELDICLAU S.R.L., ca prescrisă, fiind obligată reclamanta la plata către pârâtă a cheltuielilor de judecată în cuantum de 2000 lei.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că :

Prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat obligarea pârâtei la plata sumei de 14398,75 lei, reprezentând prejudiciul constat de Curtea de Conturi ca fiind creat instituției publice prin achitarea sumelor fără existența unor documente justificative corespunzătoare și a dobânzii legale actualizate până la plata efectivă.

Cererea a fost inițial întemeiată pe dispozițiile privind răspunderea delictuală.

Ulterior, acțiunea a fost modificată, solicitându-se obligarea pârâtei la plata sumei menționate pe temeiul răspunderii civile contractuale.

În motivare, reclamanta a arătat că între părți s-a încheiat contractul nr. 7052/26.05.2015 (f. 74) având ca obiect restabilirea sectorului se drum între DJ 609 D și Unitatea Militară din com. Ghiroda, valoarea contractului fiind aprobată la suma de 1230240,49 lei, fără TVA, valoare ce a fost modificată prin actele adiționale ulterioare.

S-a arătat că lucrările contractate au fost finalizate potrivit procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858/11.02.2016, respectiv procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 16099/18.12.2015.

Prin decizia civilă nr. 58/30.12.2016 s-a finalizat controlul desfășurat de către Curtea de Conturi a României vizând perioada 01.01.2015 – 31.12.2015.

Dosar nr: 10653/325/2019

Prin măsura dispusă la punctul 8 din Decizia nr. 58/2016, în baza art. 33 alin. 3 din Legea 94/1992, în vederea înlăturării abaterii prezentate la **pct. 16** din partea constatativă a deciziei s-a dispus *stabilirea întinderii prejudiciului și luarea măsurilor pentru recuperarea integrală a acestuia (inclusiv beneficiile nerealizate) în cazul neprezentării documentelor justificative care să certifice prestațiile de transport efectuate precum și cantitatea de piatră aprovizionată utilizată în lucrările executate.*

S-a reținut de către auditorii Curții de Conturi că entitatea a achiziționat piatră pentru repararea/întreținerea străzilor din comună, sens în care a încheiat trei contracte de achiziții și transport bunuri. În derularea acestor contracte s-a constatat inexistența documentelor justificative referitoare la cantitatea materialelor utilizate și a consumului de combustibil.

Instanța a reținut că reclamanta, Comuna Ghiroda, a formulat contestația administrativă împotriva deciziei de mai sus, soluționată prin încheierea nr. 15/31.05.2017 a Camerei de Conturi Timiș, contestația sa fiind respinsă în tot ca neîntemeiată.

De asemenea, împotriva încheierii nr. 15/31.05.2017 a Camerei de Conturi Timiș reclamanta a formulat acțiune în contencios administrativ.

Prin sentința civilă nr. 851/2018 a Tribunalului Timiș, pronunțată în dosarul nr. 5897/30/2017, definitivă prin de decizia civilă nr. 2403/18.12.2018, a fost respins acțiunea formulată de reclamantă în contradictoriu cu Curtea de Conturi Timiș, ca nefondată.

Având în vedere dispozițiile art. 248 alin. 1 C.proc.civ., instanța a analizat cu prioritate excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă și chemată în garanție.

Conform art. 1350 C.civ. „(1) Orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat. (2) Atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.”

În ceea ce privește termenul de prescripție, s-a constatat că termenul de prescripție al dreptului reclamantei de a solicita restituirea sumei de 14.398,75 lei a început să curgă cel mai târziu la momentul recepționării finale a lucrărilor prin procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858 (f. 84).

Conform art. 2523 C.civ. „Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui”.

Instanța a reținut că acțiunea de față s-a întemeiat pe răspunderea contractuală a pârâtei, reclamanta invocând contractul încheiat între părți și neexecutarea corespunzătoare a acestuia.

Executarea contractului dintre părți s-a concretizat în realizarea lucrărilor de construcție menționate în cuprinsul contractului.

Or, din moment ce la data de 11.02.2016 a fost întocmit procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, acesta este momentul la care reclamanta avea obligația de a cunoaște faptul că unele dintre obligațiile contractuale nu erau executate corespunzător, respectiv faptul că pentru anumite cheltuieli nu existau depuse documente justificative. Prin pct. 6 al procesului-verbal s-a atestat faptul că lucrarea s-a executat conform proiectului de execuție și caietului de sarcini.

S-au avut în vedere de asemenea prevederile contractuale conform cărora (art. 16.3) *comisie de recepție are obligația de a constata stadiul îndeplinirii contractului prin corelarea prevederilor acestuia cu documentația de execuție și cu reglementările în vigoare. În funcție de constatările făcute, achizitorul are dreptul de a aproba sau de a respinge recepția.*

Prin urmare, termenul pentru dreptul la acțiune al reclamantei raportat la neexecutarea/executarea necorespunzătoare a contractului de către pârâtă a început să curgă cel mai târziu la data de 11.02.2016.

Nu prezintă deci relevanță în cauză în ceea ce privește prescripția dreptului material la acțiune momentul constatării neregularităților de către Curtea de conturi ca urmare a controlului realizat.

În acest sens au fost avute în vedere și Decizia nr. 19/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul competent să judece recursul în interesul legii prin care s-a dispus "Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 8 și 12 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, și a dispozițiilor art. 211 lit. c) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 2.526 din Codul civil, actul de control efectuat de Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control, prin care s-a stabilit în sarcina angajatorului obligația de a acționa pentru recuperarea unui prejudiciu produs de un salariat ori rezultat în urma plății către acesta a unei sume de bani necuvenite, nu marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale a salariatului. Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă".

Cu toate că recursul în interesul legii a fost pronunțat în materia dreptului muncii, se constată că prezintă relevanță în cauză considerentele Înaltei Curți conform cărora :

"56. Așa cum rezultă din art. 21 din Legea nr. 94/1992, Curtea de Conturi efectuează o verificare a resurselor financiare ale entității controlate, având atribuția, așa cum s-a arătat deja, de a constata încălcări ale principiilor legale cu ocazia gestionării respectivelor resurse.

57. Paguba constatată, preexistentă raportului Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control, trebuia să fie cunoscută independent de constatările organului de control, cu atât mai mult cu cât raportul a fost efectuat în baza actelor aflate în posesia entității controlate.

58. Prin urmare, paguba este rezultatul exclusiv al propriei culpe cu privire la modalitatea de gestionare a resurselor financiare ale entității controlate, care, potrivit legii, trebuia să declanșeze mecanisme interne în ceea ce privește controlul de gestiune financiară, precum controlul de legalitate, controlul financiar preventiv, controlul financiar intern sau auditul.

59. Constatările Curții de Conturi sau ale unui alt organ cu atribuții de control, precum și măsurile dispuse în sarcina entității controlate sunt obligatorii exclusiv pentru aceasta din urmă, în condițiile în care raportul de control constată doar producerea pagubei, fără să constituie, prin el însuși, izvor al creanței.

60. Izvorul obligației debitorului nu îl reprezintă actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control, ci actul sau faptul juridic ce a generat paguba invocată.

61. Cum prescripția extinctivă se raportează la dreptul de recuperare a pagubei și la faptul sau actul generator al acestui drept, rezultă că invocarea actului de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control este irelevantă, cu atât mai mult cu cât nu există nicio dispoziție legală care să dispună explicit că acesta reprezintă punctul de plecare al cursului prescripției extinctive.

62. De altfel, actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control nu poate reprezenta nici măcar un act de întrerupere a cursului prescripției extinctive, câtă vreme dispozițiile art. 16 din Decretul nr. 167/1958 prevăd expres și imperativ că: "Prescripția se întrerupe: a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția; b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent; c) printr-un act începător de executare. Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea."

63. Cum actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control nu se încadrează în cele trei cazuri expres reglementate de lege, acesta nu poate marca începutul unui (nou) termen de prescripție.

Dosar nr: 10653/325/2019

64. Din această perspectivă, a susține că momentul curgerii termenului de prescripție este cel al datei la care a fost emis actul de control de către Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control ar însemna a se lăsa lipsită de eficiență însăși instituția prescripției, care sancționează pasivitatea în exercițiul dreptului subiectiv, o pasivitate care nu poate fi justificată de entitatea controlată pe necunoașterea și neaplicarea dispozițiilor legale.

65. De asemenea, a considera că începutul cursului prescripției extinctive este condiționat de existența unui control financiar în materia acordării de drepturi derivate din raportul de muncă ar însemna a condiționa acest moment al prescripției extinctive de un eveniment viitor și incert/nesigur. ”

Termenul de prescripție este cel general de 3 ani, conform 2517 C.civ.

Prin urmare, având în vedere cele reținute mai sus, observând data la care termenul de prescripție a început să curgă, s-a constatat că termenul de prescripție s-a împlinit la data de 11.02.2019.

Reclamanta nu a invocat intervenirea vreunui dintre motivele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție expres reglementate de art. 2532, art. 2537 C.civ.

Acțiunea reclamantei a fost introdusă la data de 09.04.2019, cu depășirea termenului de prescripție.

Prin urmare, s-a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă și în conformitate cu art. 2500 alin. 1 C.civ., s-a respins acțiunea formulată de reclamanta Comuna Ghiroda în contradictoriu cu pârâta S.C. ELDICLAU S.R.L., ca prescrisă.

În temeiul art. 453 C.proc.civ. având în vedere soluția ce se va pronunța în cauză, reclamanta a fost obligată la plata către pârâtă a cheltuielilor de judecată în cuantum total 2000 lei, constând în onorariul avocațial (achitat conform extrasului de cont din data de 06.06.2019, deus de către pârâtă la ultimul termen de judecată).

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel, înregistrat pe rolul Tribunalului Timiș la data de 14.02.2020, apelanta Comuna Ghiroda, solicitând admiterea apelului, desființarea sentinței apelate, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, cu obligarea intimetei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de apel s-a arătat că, în mod greșit a fost admisă excepția prescripției dreptului material la acțiune și, pe cale de consecință, a fost respinsă acțiunea formulată, ca prescrisă.

Raportat la dispozițiile art. 248 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța a analizat cu prioritate excepția prescripției dreptului material la acțiune și, admitând-o, nu a mai intrat în analiza fondului.

În considerentele sentinței atacate, instanța a reținut în mod eronat faptul că termenul de prescripție al dreptului recurente de a solicita restituirea sumei de 14.398,75 lei a început să curgă cel mai târziu la momentul recepționării finale a lucrărilor prin procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor și că nu prezintă relevanță sub acest aspect momentul constatării neregularităților de către Curtea de Conturi.

A mai reținut instanța și faptul că recurenta nu a invocat niciun motiv de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție reglementate expres de art. 2532 și 2537 din Codul civil, concluzionând că acțiunea recurente a fost introdusă cu depășirea termenului de prescripție.

În combaterea considerentelor sentinței atacate, apelanta face următoarele precizări:

Potrivit art. 2528 alin. (1) din Codul civil, „Prescripția dreptului la acțiune în repararea unei pagube care a fost cauzată printr-o faptă ilicită începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea.”

Astfel, așa cum a arătat și prin cererea de chemare în judecată, prejudiciul produs recurente a fost constatat cu ocazia unui control efectuat de Curtea de Conturi a României — Camera de Conturi Timiș în perioada 17.10.2016 - 11.11.2016, acțiune în urma căreia au fost emise Procesul verbal de constatare nr. 14667 din data de 11.11.2016 precum și Decizia nr.

Dosar nr: 10653/325/2019

58/2016. În urma acestui control s-a constatat producerea unui prejudiciu recurentei, prejudiciu constând în plata sumei de 14.308,75 lei în mod nejustificat către intimată.

Între recurenta Comuna Ghiroda și Asocieria SC. Eldiclau Impex S.R.L. & S.C. Corporate Management Solutions S.R.L. s-a încheiat contractul de lucrări nr. 7052 din data de 26.05.2015, având ca obiectiv "reabilitarea sectorului de drum între DJ 609 D și Unitatea Militară" din Comuna Ghiroda, județul Timiș, iar valoarea acestuia a fost aprobată la suma de 1.230.240,49 lei, fără TVA și modificată ulterior prin actul adițional nr. 114801 din data de 05.11.2015.

Concret, în cadrul efectuării controlului, organul de control a constatat faptul că Asocieria S.C. Eldiclau Impex S.R.L. & S.C. Corporate Management Solutions S.R.L. a înscris în situațiile de lucrări următoarele lucrările rutiere de infrastructură drum: DG04B1 „Desfacere borduri” -cantitatea de 2.454 m; TRI1AA07D3 ”încărcare borduri” - cantitatea de 383,86 tone; TRA01A05 ”Transport borduri” - cantitatea de 383,86 tone, în valoare totală de 14.398,73 lei, fără a exista o contraprestație aferentă sumelor astfel achitate, lucrările stipulate în situația de lucrări nefiind în realitate prestate, prejudiciind astfel bugetul recurentei.

Prin urmare, solicită instanței să observe că prejudiciul a fost constatat la data de efectuării controlului de către Curtea de Conturi -Camera de Conturi Timiș și anume la data de 11.11.2016 prin întocmirea Procesului verbal de constatare nr. 14667. Calculând termenul de prescripție a dreptului material la acțiune de 3 ani, acesta s-ar fi împlinit la data de 11.11.2019, prin urmare, la data introducerii cererii de chemare în judecată, 09.04.2019, dreptul material la acțiune nu era prescris, astfel că prima instanță a admis în mod greșit prescripția dreptului material la acțiune și a respins ca prescrisă cererea de chemare în judecată.

Pe fondul cauzei, arată următoarele:

Cu titlu prealabil arată că, având în vedere faptul că prin hotărârea nr. 1466/24.09.2015 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2865/30/2015, s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței societății Corporate Management Solutions SRL, dar și faptul că răspunderea celor două societăți este una solidară, apelanta înțelege să solicite repararea întregului prejudiciu de către Eldiclau S.R.L. potrivit art. 1443 din Codul civil.

Astfel cum a menționat și mai sus, între părți a fost încheiat un contract de lucrări, contract esențialmente sinalagmatic. Intimata se obliga să asigure efectuarea lucrărilor de reabilitare a drumurilor în Comuna Ghiroda, iar recurenta se obliga să achite contravaloarea acestor servicii.

Astfel, potrivit art. 1350 alin. (1) din Codul Civil, „ Orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat.” Arată că intimata și-a încălcat flagrant aceste obligații.

Întâi de toate, aceasta și-a încălcat obligația de a pune la dispoziția beneficiarului avize de însoțire privind transportul bordurilor la deponu, fiind mai mult decât evident faptul că lucrările constând în desfacere, încărcare și transport borduri au fost lucrări fictive, care nu au fost prestate în realitate, raportat la faptul că aceste borduri nu au existat în materialitatea lor - executarea serviciilor achitate nefiind dovedite cu înscrisurile aferente-

Totodată, în cadrul efectuării controlului, organul de control a vizualizat imagini prin intermediul aplicației Google Map la nivelul perioadei 2011-2014, pe drumul asupra căruia au fost executate lucrările rutiere, constatându-se astfel lipsa bordurilor în lungimea drumului de 1227 m, rezultând în mod evident faptul că lucrările mai sus menționate au fost decontate fără contraprestație.

Practic, aceste servicii nu au fost niciodată prestate, însă ele au fost taxate și achitate de recurentă. Deci, recurenta și-a îndeplinit obligația de a achita prețul, în schimb intimata nu și-a îndeplinit obligația corelativă de a presta serviciile contractate și achitate de recurentă.

În concluzie, lucrările mai sus identificate au fost decontate de către instituția publică fără contraprestație, având în vedere faptul că în documentația aferentă contractului de lucrări nr. 7052 din 26.05.2015 nu se regăsesc documentele justificative care să certifice prestațiile de transport - obiectiv infrastructură (avize de însoțire privind transportul bordurilor la deponu),

Dosar nr: 10653/325/2019

efectuate precum și cheltuielile de organizare șantier aferente lucrărilor executate - sens în care tariful perceput nu a fost justificat în mod real prin dovedirea executării serviciilor/lucrărilor tarificate.

Raportat la modalitatea de executare a contractului mai sus identificat, în urma controlului efectuat, s-a constatat faptul că prejudicierea bugetului local prin încasarea unor sume de bani nejustificate, fără a exista contraprestație, inclusiv majorări de întârziere, cu consecințe în denaturarea realității situațiilor financiare este în cuantum de și reprezintă un prejudiciu direct adus unității administrativ teritoriale prin neexecutarea corespunzătoare a contractului încheiat.

Așadar, apreciază că sunt incidente dispozițiile art. 1350 alin. (2) din Codul civil potrivit căroră „Atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.”

În concluzie, solicită instanței să admită apelul, să desființeze sentința pronunțată de prima instanță și rejudecând cauza, să dispună admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, cu obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată atât în primă instanță, cât și în apel.

În temeiul art. 223 alin. (3) corob. cu art. 411 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă, solicită judecata prezentei cauze și în lipsă.

În probațiune, solicită administrarea probei cu înscrisuri.

În drept, art. 466 și urm. din Codul de procedură civilă.

Poziția procesuală a intimetei a fost exprimată prin întâmpinarea formulată la data de 28.02.2020, prin care a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat, cu consecința menținerii ca temeinice și legale a hotărârii atacate.

Intimata invocă în temeiul disp. art. 247 Cod proc. civ. raportat la disp. art. 468 Cod proc. civ., excepția tardivității declarării apelului, acesta fiind declarat peste termenul de 30 zile prevăzut în mod imperativ de legiuitor, iar pe cale de consecință, solicită respingerea ca fiind tardiv formulat. Solicită cheltuieli de judecată ocazionate cu prezentul proces.

Intimata învederează deplina legalitate și temeinicie a Sentinței Civile nr. 11951/07.11.2019 pronunțată de către Judecătoria Timișoara - secția a II-a civilă în dosar nr. 10653/325/2019, întrucât instanța a făcut o temeinică și legală considerare a situației de fapt și de drept ce caracterizează speța dedusă judecătii, iar pe cale de consecință o justă interpretare și aplicare a dispozițiilor de drept material incidente în cauză.

Solicită instanței să aibă în vedere faptul că motivele invocate de apelantă sunt nefondate, ba chiar circumstanțiale, evocate ”pro causa”, în scopul evident de a denatura situația de fapt și de drept ce caracterizează speța dedusă judecătii, probată în mod exhaustiv prin probele/înscrisurile doveditoare aflate la dosarul cauzei. În mod corect, a reținut instanța de fond ca dreptul material la acțiune este prescris în conformitate cu disp. art. 2500 (1) Cod civil, termenul de prescripție fiind împlinit la data de 11.02.2019.

Învvederează faptul că în mod corect instanța de fond, în considerarea Deciziei nr. 19/2019 a ICCJ pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii ce are efecte obligatorii de aplicare în temeiul disp. art. 517 (4) Cod proc. Civ. către instanțele de judecată, a reținut faptul că termenul de prescripție nu poate curge de la verificarea făcută de Curtea de Conturi cum în mod tendențios arată recurenta, invocarea datei actului de control fiind irelevantă, mai mult, actul de control al Curții de Conturi nu poate reprezenta nici măcar un act de întrerupere a cursului prescripției extinctive.

Astfel, deși Decizia nr. 19/2019 pronunțată de către ICCJ a fost pronunțată în materia dreptului muncii, în considerentele hotărârii s-a statuat faptul ca actul de control al Curții de Conturi sau a unui alt organ cu atribuții de control nu marchează începutul termenului de prescripție extinctive a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale, hotărâre dată în soluționarea recursului în interesul legii ce este obligatorie de aplicare de către instanțele de judecată în temeiul disp. art. 517 (4) Cod proc. Civ.

Intimata evocă Decizia nr. 19/2019 pronunțată de către ICCJ:

„56. Așa cum rezultă din art. 21 din Legea nr. 94/1992, Curtea de Conturi efectuează o verificare a resurselor financiare ale entității controlate, având atribuția, așa cum s-a arătat deja, de a constata încălcări ale principiilor legale cu ocazia gestionării respectivelor resurse.

57. Paguba constatată, preexistentă raportului Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control, trebuia să fie cunoscută independent de constatările organului de control, cu atât mai mult cu cât raportul a fost efectuat în baza actelor aflate în posesia entității controlate.

58. Prin urmare, paguba este rezultatul exclusiv al propriei culpe cu privire la modalitatea de gestionare a resurselor financiare ale entității controlate, care, potrivit legii, trebuia să declanșeze mecanisme interne în ceea ce privește controlul de gestiune financiară, precum controlul de legalitate, controlul financiar preventiv, controlul financiar intern sau auditul.

59. Constatările Curții de Conturi sau ale unui alt organ cu atribuții de control, precum și măsurile dispuse în sarcina entității controlate sunt obligatorii exclusiv pentru aceasta din urmă, în condițiile în care raportul de control constată doar producerea pagubei, fără să constituie, prin el însuși, izvor al creanței,

60. Izvorul obligației debitorului nu îl reprezintă actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control, ci actul sau faptul juridic ce a generat paguba invocată,

61. Cum prescripția extinctivă se raportează la dreptul de recuperare a pagubei și la faptul sau actul generator al acestui drept, rezultă că invocarea actului de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control este irelevantă, cu atât mai mult cu cât nu există nicio dispoziție legală care să dispună explicit că acesta reprezintă punctul de plecare al cursului prescripției extinctive.

62. De altfel, actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control nu poate reprezenta nici măcar un act de întrerupere a cursului prescripției extinctive, câtă vreme dispozițiile art. 16 din Decretul nr. 167/1958 prevăd expres și imperativ că: „Prescripția se întrerupe: a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția; b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent; c) printr-un act începător de executare, Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.”

63. Cum actul de control al Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control nu se încadrează în cele trei cazuri expres reglementate de lege, acesta nu poate marca începutul unui (nou) termen de prescripție.

64. Din această perspectivă, a susține că momentul curgerii termenului de prescripție este cel al datei la care a fost emis actul de control de către Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control ar însemna a se lăsa lipsită de eficiență însăși instituția prescripției, care sancționează pasivitatea în exercițiul dreptului subiectiv, o pasivitate care nu poate fi justificată de entitatea controlată pe necunoașterea și neaplicarea dispozițiilor legale.

65. De asemenea, a considera că începutul cursului prescripției extinctive este condiționat de existența unui control financiar în materia acordării de drepturi derivate din raportul de muncă ar însemna a condiționa acest moment al prescripției extinctive de un eveniment viitor și incert/nesigur.

Învederează faptul că, astfel cum în mod corect a reținut instanța de fond termenul de prescripție începe să curgă de la data încheierii Procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858/11.02.2016, prin care s-a recepționat de către reclamantă fără obiecțiuni lucrarea executată în baza contractului de lucrări nr. 7052/26.05.2015, dreptul la acțiune al reclamantei fiind prescris.

În probațiune, intimata își întemeiază poziția procesuală pe probele administrate la fond.

Dosar nr: 10653/325/2019

În drept, intimata invocă disp. art. 205 Cod proc. civ.

Cererea de recurs este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, conform art. 52 alin. 3 din Legea nr. 101/2016.

Prin Încheierea de şedinţă din data de 02.06.2020, instanţa a dispus din oficiu, recalificarea căii de atac din apel în recurs.

La termenul de judecată din data de 23.06.2020, recurenta, prin reprezentant convenţional, a indicat temeiul de drept al cererii de recurs, respectiv art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod proc. civ.

Prin *notele scrise* depus în şedinţa publică din data de 23.06.2020, intimata reia apărările formulate prin întâmpinare.

Instanţa a încuviinţat şi administrat în cauză proba cu înscrisurile depuse la dosar de către părţi.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate şi a dispoziţiilor legale aplicabile, tribunalul constată următoarele:

Prin Sentinţa civilă nr. 11951 din data de 07.11.2019 pronunţată de Judecătoria Timişoara în Dosarul nr. 10653/325/2019, a fost admisă excepţia prescripţiei extinctive a dreptului material la acţiune, invocată de către pârâtă şi a fost respinsă acţiunea formulată de reclamanta Comuna Ghiroda, în contradictoriu cu pârâta S.C. Eldiclau S.R.L., ca prescrisă.

Recurenta-reclamantă Comuna Ghiroda a criticat sentinţa instanţei de fond cu privire la soluţionarea excepţiei prescripţiei dreptului la acţiune, arătând că prejudiciul a fost constatat cu ocazia controlului efectuat de către Curtea de Conturi a României - Camera de Conturi Timiş în perioada 17.10.2016-11.11.2016, în urma căruia s-a întocmit procesul verbal de constatare nr. 14667 din data de 11.11.2016 şi Decizia nr. 58/2016. Prin urmare, termenul de prescripţie de 3 ani s-ar fi împlinit la data de 11.11.2019, astfel încât la data formulării cererii de chemare în judecată - 09.04.2019, dreptul material la acţiune nu era prescris.

Recurenta-reclamantă a invocat motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 8 Cod proc. civ., respectiv hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greşită a normelor de drept material.

Acest motiv de casare vizează încălcarea legii de drept substanţial (material), încălcare care poate îmbrăca mai multe aspecte: aplicarea unui text de lege străin situaţiei de fapt; extinderea normei juridice dincolo de ipotezele la care se aplică ori restrângerea nejustificată a aplicării prevederilor acesteia; textului de lege corespunzător situaţiei de fapt i s-a dat o interpretare greşită.

Analizând criticile formulate, tribunalul constată că sunt neîntemeiate.

Astfel, tribunalul reţine că între recurenta-reclamanta Comuna Ghiroda, în calitate de achizitor şi Asocieria S.C. Eldiclau Impex S.R.L. & S.C. Corporate Management Solutions S.R.L., reprezentată prin lider de asociere S.C. Eldiclau Impex S.R.L., în calitate de executant, a fost încheiat contractul de lucrări nr. 7052 din data de 26.05.2015, având ca obiect „Reabilitarea sectorului de drum între DJ 609D şi Unitatea Militară din comuna Ghiroda, jud. Timiş”, preţul fiind în cuantum de 1.230.230,49 lei, la care se adaugă TVA în sumă de 295.255,32 lei, (f. 74-83, dosar de fond).

În data de 11.02.2016, a fost încheiat procesul verbal de recepţie la terminarea lucrărilor nr. 1858, (f. 84-89, dosar de fond).

Recurenta-reclamantă a făcut obiectul auditului financiar asupra situaţiilor financiare întocmite în data de 31.12.2015, controlul vizând perioada 01.01.2015-31.12.2015. Controlul efectuat de Curtea de Conturi a României - Camera de Conturi Timiş s-a finalizat prin Procesul verbal de constatare nr. 14667/11.11.2016 şi Decizia nr. 58/30.12.2016 dată în Dosarul nr. 64/2016.

Auditorii financiari au reţinut la punctul 18 din partea constatativă a Deciziei nr. 58/30.12.2016, că executantul Asocieria S.C. Eldiclau Impex S.R.L. & S.C. Corporate Management Solutions S.R.L. a înscris în situaţiile de lucrări pentru lucrările de infrastructură

Dosar nr: 10653/325/2019

drum, înregistrate la articolele de deviz: DG04B1 „Desfacere borduri” - cantitatea de 2454 m; TR11AA07D3 „Încărcare borduri” - cantitatea de 383,86 t; TRA01A05 „Transport borduri” - cantitatea de 383,86 t, în valoarea totală de 14.398,73 lei, fără a se depune la dispoziția echipei de audit avize de însoțire privind transportul acestor borduri la deponeu, astfel că lucrările menționate mai sus au fost decontate fără contraprestație.

Prin măsura prevăzută la punctul 10 din decizie, în vederea înlăturării abaterii prezentate la pct. 18 din partea constatativă a deciziei, s-a dispus stabilirea întinderii prejudiciului și luarea măsurilor pentru recuperarea integrală a acestuia (inclusiv beneficiile nerealizate) în cazul neprezentării documentelor justificative care să certifice prestațiile de transport (obiectiv infrastructură) efectuate și a cheltuielilor de organizare de șantier aferente lucrărilor executate.

Recurenta-reclamantă a solicitat instanței, în temeiul răspunderii civile contractuale, să dispună obligarea intimatului-pârâte la plata sumei de 14.398,75 lei, reprezentând prejudiciu constat de Curtea de Conturi a României - Camera de Conturi Timiș.

Conform art. 1350 Cod civil, *„(1) Orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat. (2) Atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.”*

Potrivit dispozițiilor art. 2517 Cod civil, *„Termenul prescripției este de 3 ani dacă legea nu prevede un alt termen”*, iar art. 2523 Cod civil prevede că *„Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui”*.

Regula privind începutul prescripției extinctive stabilește două momente alternative de la care prescripția poate începe să curgă și anume: un moment subiectiv, principal, constând în data la care titularul a cunoscut nașterea dreptului la acțiune și un moment obiectiv, subsidiar, constând în data la care, după împrejurări, titularul trebuia să cunoască nașterea dreptului său la acțiune. Revine celui care invocă excepția prescripției obligația de a dovedi momentul de la care începe să curgă prescripția, respectiv momentul la care elementul faptic declanșator al prescripției a fost cunoscut de către titularul dreptului sau ar fi trebuit să fie cunoscut în mod rezonabil.

Aplicând dispozițiile legale enunțate mai sus la datele speței, Tribunalul constată că în mod corect, instanța de fond a reținut că termenul de prescripție al dreptului recurente-reclamante de a solicita restituirea sumei de 14.398,75 lei a început să curgă cel mai târziu la momentul recepției finale a lucrărilor prin procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858/11.02.2016 și anume, în data de 11.02.2016, (f. 84, dosar de fond).

Astfel, se reține că în baza art. 16.3 din contractul de lucrări încheiat între părți, comisia de recepție are obligația de a constata stadiul îndeplinirii contractului prin corelarea prevederilor acestuia cu documentația de execuție și cu reglementările în vigoare. În funcție de constatările făcute, achizitorul are dreptul de a aproba sau de a respinge recepția.

În condițiile în care în data de 11.02.2016, a fost încheiat procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1858, acesta este momentul la care recurenta-reclamantă trebuia să cunoască faptul că obligațiile contractuale nu au fost executate în mod corespunzător de către intimata-pârâtă, respectiv că aceasta nu a depus documente justificative pentru prestațiile de transport. Mai mult, se observă că în procesul verbal de recepție, se menționează faptul că lucrarea s-a executat conform proiectului de execuție și a caietelor de sarcini.

Prin urmare, termenul de prescripție de 3 ani a început să curgă în data de 11.02.2016 și s-a împlinit în data de 11.02.2019, astfel încât acțiunea recurente-reclamante a fost introdusă în data de 09.04.2019, cu depășirea termenului de prescripție.

Susținerea recurente-reclamante în sensul că termenul de prescripție a început să curgă de la data de 11.11.2016, data întocmirii Procesului verbal de constatare nr. 14667 de către Curtea de Conturi - Camera de Conturi Timiș este neîntemeiată, întrucât sub aspectul curgerii prescripției extinctive, nu are relevanță constatarea făcută și adusă la cunoștință de

Dosar nr: 10653/325/2019

organul de control al Curții de Conturi, care este un terț față de raporturile contractuale ce s-au derulat între părți și ale cărei observații nu dau naștere unui drept substanțial, de care să se prevaleze instituția publică, ci derivă din interpretarea conduitei acesteia, prin raportare la obligațiile stabilite în sarcina sa în materie de gestionare a resurselor bugetare.

Conform art. 21 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare: "Curtea de Conturi exercită funcția de control asupra modului de formare, consolidare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, furnizând Parlamentului și unităților administrativ-teritoriale rapoarte privind utilizarea și administrarea acestora în conformitate cu principiile legalității, regularității, economicității, eficienței și eficacității".

De asemenea, controlul Curții de Conturi nu se efectuează în orice situație, ci conform prevederilor primului paragraf al pct. 42 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități, aprobat prin Hotărârea Curții de Conturi nr. 155/2014, care prevăd că: "Activitatea de control se desfășoară conform programului anual de activitate aprobat de plenul Curții de Conturi și a tematicilor specifice elaborate de structurile de specialitate pe categorii de persoane juridice, pe domenii sau pe sectoare de activitate, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite instituției prin lege."

În consecință, controlul efectuat de Curtea de Conturi constată doar abaterile sau neregularitățile cu privire la aplicarea legii, ce au generat prejudiciul, în baza datelor puse la dispoziția acesteia de către instituția supusă controlului. Constatările Curții de Conturi, precum și măsurile dispuse în sarcina entității controlate sunt obligatorii exclusiv pentru aceasta din urmă, în condițiile în care raportul de control constată doar producerea prejudiciului, fără să constituie, prin el însuși, izvor al creanței.

Având în vedere aceste aspecte, tribunalul reține că actul de control efectuat de Curtea de Conturi, prin care s-a stabilit în sarcina recurentei-reclamante obligația de a acționa pentru recuperarea prejudiciului rezultat din executarea necorespunzătoare a contractului de lucrări nr. 7052/26.05.2015, nu marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii contractuale a intimatei-pârâte.

Pentru aceste considerente, tribunalul va respinge recursul formulat de recurenta-reclamantă Comuna Ghiroda împotriva Sentinței civile nr. 11951 din data de 07.11.2019 pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 10653/325/2019, în contradictoriu cu intimata-pârâtă S.C. Eldiclau S.R.L., ca neîntemeiat.

În temeiul art. 451-453 Cod proc. civ., tribunalul va obliga recurenta-reclamantă să plătească intimatei-pârâte suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în recurs, reprezentând onorariu de avocat, conform facturii nr. 575/25.02.2020 și extrasului de cont din data de 15.04.2020, (f. 30-31 dosar de recurs), pentru următoarele motive:

Potrivit art. 451 și 453 Cod proc. civ., *partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească cheltuielile de judecată, însă judecătorii au dreptul să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei.*

Având în vedere aceste dispoziții legale, tribunalul constată că față de actele procedurale îndeplinite de către intimata-pârâtă în prezenta cauză, onorariul avocațial în cuantum de 4800 lei, solicitat de aceasta, este nepotrivit de mare în raport de elementele mai sus menționate și de munca îndeplinită de către avocat.

De asemenea, se are în vedere și faptul că prin aplicarea art. 451 alin. 2 Cod proc. civ., nu se intervine în contractul de asistență juridică, care își produce efectele pe deplin între părți, ci doar se apreciază în ce măsură onorariul părții care a câștigat procesul trebuie suportat de partea care a pierdut, față de mărimea pretențiilor și complexitatea cauzei.

Instanța reține că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a apreciat în problematica rambursării cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorariile

Dosar nr: 10653/325/2019

avocațiale, că „*acestea urmează să fie recuperate de partea care a câștigat procesul, numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare, care au fost în mod real făcute, în limita unui quantum rezonabil*”, având în vedere rolul judecătorului în desfășurarea procesului, care îi oferă posibilitatea unei imagini de ansamblu asupra complexității cauzei și muncii depuse de avocat (cauza Nielsen și Johnsen împotriva Norvegiei, cauza Sabou și Pârcălab împotriva României, cauza Almeida, Garret și alții contra Portugaliei).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de recurenta-reclamantă Comuna Ghiroda, CIF 5517220, cu sediul în comuna Ghiroda, str. Victoria, nr. 46, jud. Timiș, cu sediul procedural ales la Cabinet de Avocat Musat Alina Florina, cu sediul în Mun. Timișoara, Bd. Take Ionescu, nr. 25, ap. 1, jud. Timiș, împotriva Sentinței civile nr. 11951 din data de 07.11.2019 pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 10653/325/2019, în contradictoriu cu intimata-pârâtă S.C. Edilclau S.R.L., J16/787/1996, CUI RO8716154, cu sediul în Craiova, str. Nanterre, nr. 10, jud. Dolj, cu sediul procedural ales la Cabinet de Avocat Hutanu Marin, cu sediul în Timișoara, P-ta Libertății, nr. 2, ap. 4, jud. Timiș, ca neîntemeiat.

Obligă recurenta-reclamantă să plătească intimatei-pârâte suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în recurs, reprezentând onorariu de avocat.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 29.06.2020.

Președinte,
Ioana Corina Ciurea

Judecător,
Corina Miheș Popa

Judecător,
Nicoleta Ghiciulescu

Grefier
Simona Daniela Crișan

Red. I.C.C./Tehnored. S.D.C.06.07.2020/4 ex./2 ex. com.

Prima instanță: Judecătoria Timișoara/ Mădălina-Nicoleta Vârtopeanu

